

De Wereld: onze Positie & Attitude erin

Johannes 17

F. B. Hole (1874-1964), http://www.stempublishing.com/authors/hole/Art/The_World.html
(Uit Scripture Truth Vol. 37, 1951-2, p. 98)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Welke is de positie van de gelovige met betrekking tot de wereld? En hoe moet zijn attitude zijn tegenover de wereld? Het antwoord op de tweede vraag moet afhankelijk zijn van het antwoord op de eerste vraag. Onze attitude moet bepaald worden door onze positie. Het is nutteloos voor ons te veronderstellen dat we iets kunnen concretiseren als wij ons niet in de positie bevinden om dat te doen. Als we dan overwegen wat onze **attitude** moet zijn met betrekking tot de omstandigheden waar wij doorheen gaan, dan moeten we ons afvragen: Wat is mijn **positie** met betrekking tot deze?

Nu, in Johannes 17 krijgen wij die zaak perfect gepresenteerd. De Heer Zelf verklaart op de duidelijkste manier welke onze positie is. Kijk eerst naar vers 6. “Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw woord in acht genomen”. Wij zijn degenen die door de Vader uit de wereld aan Christus gegeven zijn. Ongetwijfeld verwijzen deze woorden in het bijzonder naar de apostelen, maar vers 20 toont ons dat ze elke gelovige bedoelen: “En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven”. De Heer bidt voor al de Zijnen doorheen de kerkgeschiedenis, tot nu, met inbegrip van onszelf. Het is een ontroerende gedachte dat, toen de Heer Jezus buiten de muren van Jeruzalem, vóór het oversteken van de Kedronbeek¹, pauseerde, samen met Zijn discipelen in de stille nacht, Hij dit gebed opzegde. Zijn oog ging door de eeuwen heen en Hij omarmde allen voor wie Hij bad. Ook wij werden uit deze wereld gegeven aan Christus door God de Vader, Hij wist dit al van in de eeuwigheid tevoren, want we lezen in Efeziërs 1:4 dat “Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft”. Zijn gedachten voor ons dateren van vóór de grondlegging van de aarde die wij betreden. We moeten ons daarom niet verwonderen dat onze ultieme bestemming buiten de wereld ligt.

Toen de Heer hier was, stonden de Zijnen onder Zijn constante leiding en zorg, maar het moment was nu gekomen dat Hij van hen moest vertrekken. Hij is in de geest hier al na het kruis. Hij zegt tot de Vader: “En Ik ben niet meer in de wereld, maar dezen zijn in de wereld, en Ik kom naar U toe” (vers 11a). Hij verliet de wereld, zoals we weten, door middel van Zijn dood, opstanding en hemelvaart. **Hij verliet de wereld omdat Hij afgewezen werd.** Laat ons dat nooit vergeten.

Er zijn mensen die zeggen: “Als er een God is in de hemel, waarom komt Hij dan niet tussenbeide? Waarom kijkt Hij kalm neer op de wreedheden die hier begaan worden?” Vele antwoorden kunnen gegeven worden op deze vragen, maar het enige genoegzame antwoord is: **Omdat Christus werd afgewezen.** De Enige die de dingen kon herstellen is hier geweest, en Hij werd afgewezen, en totdat Hij terugkomt moet u niet verbaasd zijn over alles wat hier kan gebeuren.

Niets kan hersteld worden totdat de Enige, Die de dingen recht kan maken, ze ter hand neemt. Maar wanneer Hij dat doet, betekent dit oordeel, en dat is de reden waarom God wacht. God is nooit partijdig. In onze tekortkomingen en ontgoochelingen willen wij dat God tussenbeide komt ter wille van ons, maar waarom zou Hij? Wanneer God tussenbeide komt, dan zal Hij dat doen op een verreikende manier, en dat betekent de dag van oordeel. Wanneer de tijd komt dat kromme dingen recht gemaakt zullen worden, dan zullen ALLE kromme dingen recht gemaakt worden. Als God tussenbeide zal komen in het oordeel, kunnen we enkel zeggen: “Ga niet in het gericht met Uw dieenaar, want niemand die leeft, is voor Uw aangezicht rechtvaardig” (Psalm 143:2). Dit zou het einde van allen betekenen, los van de voorziening die God in genade heeft getroffen - laten we intussen

¹ Johannes 18:1.

het stilzwijgen bewaren. Maar het uur van Zijn genade loopt snel naar zijn einde, en DAN zal Hij interveniëren om alle dingen recht te maken.

Hier buiten de muren van Jeruzalem hebben we een klein groepje bescheiden mensen, en zij hebben Hem lief. Zij zullen zonder Hem achtergelaten worden in de wereld, en het volgende wat we krijgen is vers 14: “Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben”. Wij zijn IN de wereld achtergelaten met het onderscheiden begrip dat we er niet VAN zijn. Wij zijn geen deel van het wereldsysteem waardoor wij omringd zijn, en om die reden haat de wereld de christen. Merk op dat de Heer Zichzelf tot standaard maakt: “zoals Ik niet van de wereld ben”, en hierin zijn wij met Hem geïdentificeerd.

Merk nu het volgende op in vers 18: “Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezonden”. Wij werden uit het grote wereldsysteem genomen. We zeggen soms van een mens dat hij een “man van de wereld” is. Hierdoor benadrukken wij niet dat hij op deze aarde leeft en niet op een andere planeet. Wij bedoelen dat hij absoluut en in elke zin een man is van het wereldsysteem dat ons omringt, zodat hij haar stempel en zegel draagt. De christen is in die zin uit de wereld genomen. Merk hier andermaal op dat Hij, Christus Zelf, de standaard is. Als er een vraag is over onze afscheiding van de wereld, dan is het antwoord: zoals Christus Zelf ervan afgescheiden is; als er een vraag is over onze zending in de wereld, dan is het antwoord: zoals Christus Zelf gezonden was, zoals vers 18 zegt. De Heer neemt ons eruit, verbreekt onze links met de wereld, en zendt ons dan uit opdat wij hier zouden zijn voor Hem.

Hijzelf kwam in de wereld met één grote gedachte voor Zich. Het opperste object dat het leven van de Heer Jezus domineerde was de heerlijkheid van God de Vader. Ons eigen welzijn, groot als het was, was niet de primaire gedachte voor Hem. De Heer Jezus kwam in deze wereld die op aanzetten van Satan de trouw aan God had afgeworpen. Hij vertegenwoordigde Hem altijd correct, Hij openbaarde Hem altijd volmaakt, en uiteindelijk werkte Hij verzoening uit voor zondaars. In het lezen van de Evangeliën zien we altijd weer dat er de verleiding was die Hem aangeboden werd om Zich af te keren van de precieze lijn van Gods doel, maar Hij week nooit af. Ik bedoel zulke gelegenheden als toen een man Hem zei: “Meester, zeg tegen mijn broer dat hij de erfenis met mij moet delen”. Het antwoord van de Heer was: “Mens, wie heeft Mij tot rechter of verdeler van een erfenis over u aangesteld?” (Lukas 12:13-14). Het ging Hem niet aan om Zich bezig te houden met sociale materies en het opheffen van zulke ongelijkheden. Socialisten beweren graag dat Jezus een van hen was, zelfs met Schriftplaatsen als deze die hen in het gezicht staren. Hier werd aan de Heer een ernstig sociaal probleem voorgelegd, maar Hij weigerde het aan te raken. Anders zou Hij het spoor moeten verlaten van datgene waarvoor Hij hier was. Er werd ook een nationale of politieke vraag gesteld over het betalen van belasting aan de keizer, maar de farizeeën kregen niet het antwoord dat zij verwachtten, want de Heer gebruikte die gelegenheid om de rechten van God helder te doen uitkomen (Mattheüs 22:15-22).

Wij christenen zijn op deze wereld om in hetzelfde spoor te lopen. De Heer heeft ons gezonden in de wereld opdat wij Hem correct zouden vertegenwoordigen, en om Zijn belangen te promoten. Zie wat de apostel zei in 2 Korinthiërs 5:20: “Wij zijn dan gezanten namens Christus”. Een gezant of ambassadeur is een persoon met goede kennis en bekwaamheid, die toevertrouwd werd aan de overheid met de belangrijke taak van het vertegenwoordigen van koning en land in het buitenland. Hij behoort niet tot dat land waar hij naartoe gezonden wordt. De Britse ambassadeur in Parijs is geen Fransman. Het gaat hem niet aan om te zien of de straten van Parijs netjes schoongeveegd zijn. Hij houdt zich niet bezig met sociale verbeteringen in dat land. Hij is daar in Parijs om zijn eigen land te vertegenwoordigen. Zijn gedachten gaan uit naar wat het best de belangen zal bevorderen van de koning en het land dat hij vertegenwoordigt.

Nu, de apostelen waren op een bijzondere manier ambassadeurs of gezanten van Christus. Wij zijn dat niet helemaal in dezelfde zin, maar wij zijn **toegevoegd aan de ambassade**. In Parijs is er de ambassade en de ambassadeur heeft zijn helpers. Hij heeft een behoorlijk aantal bedienden. De eer en integriteit van het land is opgehangen aan het gedrag van allen, zelfs tot de meest bescheiden medewerker. Iedereen in de ambassade zal zo handelen dat de belangen van het land dat hij vertegenwoordigt het best worden gediend.

Laat ons nooit vergeten dat het onze plaats is in deze wereld om aangehecht te zijn aan de ambassade van de afwezige Koning. Wij behoren bij Zijn land. Wij hebben Zijn Geest en Zijn vrede. Wij zijn hier om Hem te vertegenwoordigen. Als wij dit goed ter harte nemen, dan zal dit ons talloze vragen beantwoorden met betrekking tot wat de attitude van een christen zou moeten zijn. Ik denk dat als ik ingelijfd zou zijn bij de ambassade te Parijs, als Brit, ik dan erg blij zou zijn dat ik de gelegenheid zou hebben om individuele Fransen te helpen (ik gebruik dit als een illustratie). Ik zou blij zijn om tot elke omvang en met alles wat binnen het kader van mijn macht ligt, de mensen te kunnen helpen waarmee ik omgeven ben. Ik zou graag iedereen behandelen met vriendelijkheid en consideratie, maar ik zou altijd in gedachten houden dat ik hier niet ben om louter dat te doen. Dat is incidenteel. Ik ben hier om mijn Koning te vertegenwoordigen, en alles moet aan dit feit afgewogen worden.

Men zou mij kunnen vragen: Zegt de Schrift niet “Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goedgevoelen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof” (Galaten 6:10). Ja, inderdaad, net zoals ik een gewonde man bij een ongeval op straat in Parijs onmiddellijk zou bijstaan. Maar ik zou niet voortdurend door de straten wandelen om de gelegenheid te vinden om zoiets te doen. Ja, en er staat bij “maar vooral aan de huisgenoten van het geloof”. Laat niet gezegd worden van de ambassade in Parijs dat ze daar aan bepaalde tekorten lijden. Dat zou een slecht getuigenis zijn. Neem altijd eerst in beschouwing dat u als gezant uw Koning vertegenwoordigt.

Is mijn kleine parabel voldoende duidelijk? Onze grote zaak hier is op correcte wijze onze Heer te dienen en te vertegenwoordigen. Wij maken geen deel uit van het wereldsysteem, en onze belangen liggen daarbuiten. Als christenen hebben wij grote en bijzondere belangen, maar tot nog toe onzichtbaar voor sterfelijke ogen, en met deze belangen zijn wij geïdentificeerd.

Wij houden ons duidelijk en constant het feit voor ogen dat ons burgerschap - onze levensassociaties - in de hemel is, van waaruit wij de komst van de Redder verwachten. In afwachting zullen wij in toenemende mate onze afscheiding van de wereld realiseren, en ons verheugen in het dienen van de afwezige Heer.

Lees ook:

- Rubriek “De wereld / onze houding tegenover”: <http://www.verhoevenmarc.be/#wereld>
- Rubriek “Politiek en Sociaal activisme”: <http://www.verhoevenmarc.be/politiek.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm